

Αλλαγή στον ρόλο του δασκάλου

Πρώτος και βασικός φορέας της εκπαίδευσης ο δάσκαλος, όποιες αλλαγές κι αν γίνονται στη θεωρία και στην πράξη, παραμένει ο ακρογωνιαίος λίθος στην εξέλιξη και στην πρόοδο της κοινωνίας που πλάθεται στα θρανία. Από το δάσκαλο εξαρτάται η προκοπή του μαθητή, γιατί ο δάσκαλος στήνει το πρότυπο της δουλειάς και του ανθρώπου, με την ποιότητα της διδασχής του και με την ατμόσφαιρα που δημιουργεί στο σχολείο. Με αυτά τα δυο θα πετύχει την ανανέωση στην εκπαίδευση. Αφού η βασική αλλαγή στη εκπαίδευση αφορά την κοινωνική πλευρά της λειτουργίας της αυτή καθορίζει το είδος και τη μορφή της εργασίας, και τη σχολική ατμόσφαιρα. Το άνοιγμα του σχολείου σε συνεχή συνεργασία και αλληλεξάρτηση με την κοινωνία και την κοινότητα εμπλέκει το δάσκαλο, όπως και το μαθητή, σε συνεχή επαφή με τον εξωσχολικό κόσμο. Έτσι καθήκον του δασκάλου είναι σήμερα να παίρνει και να χρησιμοποιεί σαν εκπαιδευτικά μέσα στοιχεία που ως τώρα ήταν ξένα για το σχολείο.

Τέτοια στοιχεία προσφέρουν τα μαζικά μέσα επικοινωνίας, οι πολιτιστικές και οι καθημερινές δραστηριότητες της κοινότητας, οι γνώσεις που προέρχονται από διάφορες επιστήμες, οι εμπειρίες που προσφέρουν η βιομηχανία, η βιοτεχνία, οι αγροτικές ασχολίες. Κοινωνική υποχρέωση και δημοκρατική ηθική απαιτούν από το δάσκαλο να μη δώσει στους μαθητές του τα στοιχεία αυτά σαν χωριστές γνώσεις ή ανεξάρτητα γεγονότα, αλλά να τα οργανώσει σε σύνολα, όπως και είναι, και να γίνει ο ίδιος σύνδεσμος ανάμεσα στον νέο άνθρωπο και στο πολύμορφο περιβάλλον του.

Το πλάτεμα αυτό στο έργο του προϋποθέτει ότι ο δάσκαλος θα είναι ενήμερος πάνω στα σύγχρονα τεχνολογικά επιτεύγματα και στα θεωρητικά ρεύματα της εποχής και θα γνωρίζει καλά το πολιτιστικό περιβάλλον του μαθητή. Ακόμη προϋποθέτει ότι ο δάσκαλος δεν θα βλέπει τον εαυτό του σαν πηγή γνώσης ή σαν προμηθευτή πληροφοριών, αλλά σαν άτομο που ενορχηστρώνει τη μάθηση και βοηθεί τους μαθητές να αποκτήσουν δική τους θεώρηση του κόσμου. Αυτό χρειάζεται να γίνει πίστη στο δάσκαλο της οποίας βαθμίδας, από το νηπιαγωγείο ως το πανεπιστήμιο.

Για να πετύχει ο δάσκαλος κάτι τέτοιο, χρειάζεται να εφαρμόσει καινούρια συστήματα, να υιοθετήσει σύγχρονες μεθόδους, να δουλέψει μέσα και έξω από το σχολείο με παιδιά και με ενήλικες, ως να φυσήξει τελικά καινούριος άνεμος και να ξαναζωντανέψει το σχολείο.

BHMagazino, Εκπαίδευση,
Επάγγελμα δάσκαλος,
Κατερίνα Κολιού